

Farní list

PROSINEC 2023

ŘÍMSKOKATOLICKÁ
FARNOST SUŠICE

Nový církevní rok nemůže začínat jinak než očekáváním. V očekávání je skryta podstata naděje. Druhý příchod Pána Ježíše. Od Izaiáše slyšíme zvolání: „Kéž bys prorhl nebe a sestoupil!“ A skutečně, Bůh sestoupil na zem jako člověk, jako děťátko, jako nevinný beránek, jako Láska, protože ta jediná je tak silná, že je schopna obětovat samu sebe pro život milovaného. Tím milovaným jsme my, každý z nás. Na tak velkou lásku toužíme odpovědět. Toužíme využít možnosti, která se obětí samotného Boha znovu otevřela, a splynout s milujícím ve věčném světle.

Co pro tuto svou naději máme udělat? Ježíš nám to říká zcela otevřeně: „Dejte si pozor, bděte, protože nevíte, kdy přijde poslední den.“ Bděte a buďte připraveni na chvíli, která může přijít kdykoli. Můžeme být povoláni ke složení účtů kteroukoli minutu tohoto svého časného života. Měli bychom být připraveni. Nevíme, kdy „přijde pán domu“. Ať to

pro nás není znenadání, ať nás nezastihne spící v sebeklamu, sebelásce, zhýčkané majetkem, leskem a pochlebováním bližních. Nikdo neví, kolik mu zbývá času k okamžiku osobního setkání s Bohem. Chci bdít, chci být připraven.

Přeji Vám, milí farníci, požehnaný advent, ať se dobře připravíme na Vánoce. Zvu Vás také na naši farní duchovní obnovu každý adventní čtvrtek.

P. Jarosław

Ježíš řekl: „Cokoli jste udělali pro jednoho z těchto mých nejposlednějších bratrů, pro mne jste udělali.“

(Mt 25,40)

Milí farníci,
zveme Vás, abychom se opět i s dětmi z náboženství zapojili do farní sbírky pro 4 děti z Adopce na dálku®, kterým pomáháme. Dvě jsou z Indie: dívka Anusha a chlapec Enock. Z Ugandy podporujeme již řadu let chlapce Dericka, ke kterému letos přibyla dívka Christine. I díky finanční pomoci každého z nás mohou chodit do školy a získat vzdělání.

Anusha je z Indie. Je jí 14 let a chodí do 9. ročníku na církevní škole Anugraha (Boží požehnání) vedené bratry kapucíny v indickém městě Halbarga. Zde také bydlí na internátě. Škola ji baví a má velmi dobré známky. Ráda čte Bibli a účastní se biblických kvízů. Je zapojena do dětského misijního klubu. Ráda chodí na mši svatou. O prázdninách navštěvuje svoje příbuzné a doma pomáhá mamince s vařením. Jednou by chtěla být policistkou. Pomáháme jí od roku 2015.

Enock je rovněž z Indie, je mu 14 let a podporujeme ho také od roku 2015. Navštěvuje 9. ročník státní školy. Ve škole se učí dobře a vyniká zvláště ve sportu. Doma pomáhá mamince a vodí mladšího bratra do školy. Má domácí mazlíčky – psa a kočku. V posledním dopise nám píše: „Tento rok jsme se s bráškou a maminkou vydali na pouť do menší baziliky svatého Vavřince. Byli jsme tam na mši a nezapomněli jsme se za Vás pomodlit. Až postoupím do deváté třídy, dostanu zase od centra učebnice a další školní potřeby. Maminka vzkazuje, že je Vám moc vděčná a posílá pozdravy. Kromě neděle chodíme každý pátek do kostela. Nezapomínáme se modlit i za Vás.“

Derick je z afrického státu Uganda

a pomáháme mu již od roku 2009. Je mu 22 let a studuje druhým rokem na Technickém institutu svatého Karla Lwanga v Malongwe obor elektroinstalace. Je šťastný, že díky naší pomoci může studovat tento obor. V posledním dopise nám s nadšením a vděčností sděluje, že za peníze, které jsme pro něho ušetřili, dostal novou postel s matrací a kufr.

Christine z Ugandy vybavena potřebnými věcmi nastupuje do nové internátní školy. Další fotografie najdete na www.farnostsusice.cz.

V Ugandě také pomáháme holčičce **Christine**. Vybrali jsme ji s děvčaty a hochy z náboženství na začátku tohoto roku namísto dívky Joseline z Indie, která úspěšně dokončila vzdělání a stala se zdravotní sestrou. Christine je 10 let a dosud nemohla chodit do školy, protože je hluchoněmá a speciální škola u nich není. Nyní již nastoupila do internátní školy Hand in Hand (Ruka v ruce) pro neslyšící děti v okresním městě Mukono. Z peněz, které jsme jí poslali, dostala také všechny potřebné věci. Její babička, která se o ni stará, nám velmi děkuje.

Sbírka trvá od začátku adventu až do konce doby vánoční, tedy do neděle 7. ledna 2024. Je motivována Matoušovým evangeliem, které se letos čte v neděli Ježíše Krísta Krále (26. 11.).

Příspěvt můžete v kostele do velké kasičky k tomu určené nebo do malých kasiček, které přinesou děti domů z hodin náboženství. Minimální částka do Ugandy na jedno dítě je 7 000 Kč (pro speciální školu 8 500 Kč), minimální částka na jedno dítě do Indie je 4 900 Kč. Z vybraných peněz také každoročně přispíváme

na česko-ugandskou nemocnici svatého Karla Lwagy v Buikwe v Ugandě.

Nejde však o velikost částky peněz, kterou dáme, ale o velikost našeho srdce, ze kterého se o to, co můžeme, chceme rozdělit.

Vojtěch Šmídl, katecheta

FORMAČNÍ SEMINÁŘ SEKULÁRNÍHO FRANTIŠKÁNSKÉHO ŘÁDU

• • •

V sobotu 21. října se 10 členů našeho místního bratrského společenství SFŘ vydalo do Prahy na podzimní formační seminář Sekulárního františkánského řádu. Téma tohoto semináře bylo „Obrácení, vyznání a přijetí darů Ducha svatého aneb Sv. František očima karmelitána.“ Proč karmelitána? Protože naší národní formátorkou sestrou Hankou Brigitou Reichsfeld byl jako přednášející pozván známý karmelitánský kněz P. Vojtěch Kodet.

Seminář byl zahájen mší sv. v kostele Panny Marie Sněžné, přednášky a sdílení se konaly v refektáři františkánského kláštera.

P. Vojtěch Kodet svými dvěma promluvami, které proběhly dopoledne, uchvátil opravdu všechny přítomné posluchače. Nejdříve nás povzbudil, jak se otevřít Duchu svatému, a pak mluvil o tom, jak se nechat Duchem svatým vést ke službě. Zdůraznil, že bez Ducha svatého nejsme schopni Krista následovat. Někdy totiž lidé mají strach, že když se nechají vést Duchem sv., nebudou mít svůj život pod kontrolou, ale Duch sv., pokud jej přijme, chce působit v nás a také skrze nás, ochraňuje nás a zbavuje nás obav, stra-

chů a úzkostí a vyučuje nás, jak žít v tomto světě, abychom nesli dobré ovoce.

V poledne jsme se společně pomodlili Anděl Páně a po obědě pak následovala promluva našeho národního duchovního asistenta P. Kryštofa Skibiňského OFMConv. a tichá adorace v kapli sv. Michaela, kde jsou uloženy ostatky 14 pražských mučedníků.

Od 14 h pak probíhala v refektáři kláštera modlitba chval s hudebním doprovodem sušické skupiny manželů Švehlových a spol., kteří byli ochotni zastoupit františkánskou hudební skupinu z Brna a vydali se s námi společně do Prahy.

Účastníci semináře si mohli vyslechnout i svědectví a také využít služby přímluvné modlitby. Sloužily zde 4 skupiny přímluvců a z toho byly 3 skupiny opět ze Sušice.

Seminář byl ukončen v 16 h závěrečným požehnáním a pak jsme se nadšení a obohaceni radostí ze společných setkání s našimi sestrami a bratry rozjeli do svých domovů. Byl to

opravdu požehnaný čas, který nám Pán daroval, a zároveň nám dopřál i krásný slunečný podzimní den. BOHU DÍKY!

Anna Brigita Blažková

P. Vojtěch Kodet O.Carm.

ČESTNÉ PLAKETY HEJTMANA PLZEŇSKÉHO KRAJE ZA ODVÁŽNÉ OBČANSKÉ POSTOJE

• • •

V letošním roce poprvé uděloval hejtmán Plzeňského kraje významná ocenění za záchranu života i plakety za odvážné občanské postoje v rámci jednoho slavnostního aktu. Součástí Galavečera Plzeňského kraje byl i vstup další významné osobnosti do Dvorany slávy. Novinkou mezi oceněními je udělení Ceny hejtmána za celoživotní přínos Plzeňskému kraji.

„Každá z cen si zaslouží pozornost. Ať už jde o záchranu života, kde rozhodují vteřiny, aby lidský život neskončil, nebo jde o vzdor době a režimu, jsou to situace, které si mnozí z nás přestavit neumí. Nést následky protestu doby, v níž žijete, rychle jednat a zachránit lidský život, to jsou cenné zkušenosti a zaslouží si úctu i poděkování,“ vysvětluje hejtmán Rudolf Špoták a dodává: „V Plzeňském kraji máme řadu osobností, které kraj reprezentují svou činností, jménem, ale nezapadají do zmiňovaných kategorií. Proto jsme v letošním roce přidali cenu za celoživotní přínos Plzeňskému kraji.“

Jednou z oceněných byla naše farnice **Dagmar Větrovská**, která se narodila v Mariánských Lázních do křesťanské rodiny. Po invazi vojsk Varšavské smlouvy

do Československa v roce 1968 zažila jako žákyně základní školy razantní změnu v chování pedagogů, kteří, ovlivnění politickou situací, změnili své názory i hodnoty. Po absolvování gymnázia pracovala v oční optice v Plzni. Ve třetím ročníku dostala nabídku od místního kněze jet na vánoční setkání chlapců z křesťanských rodin, kde pomáhala vařit. Podobných akcí se pak zúčastnila vícekrát. Tím začala poznávat salesiánskou výchovu mládeže směřující k překonávání nástrah dospívání a snahu o to, aby dospěli v dobré křesťany a zodpovědné charakterní lidi. Spoluzakládala plzeňské salesiánské středisko.

Zdroj: plzen.rozhlas.cz

DUCHOVNÍ POVZBUZENÍ

• • •

Aby byli všichni jedno aneb Naše společná cesta s Ježíšem.

V sobotu 4. 11. 2023 se uskutečnilo na biskupství v Českých Budějovicích hezké setkání pořádané pastoračním střediskem společně s Hnutím fokoláre.

Začínalo se mší sv. v katedrále v 9 hodin. S panem biskupem Vlastimilem Kročilem celebroidli také P. Slávek Švehla a P. František Slaviček – fokolarín a bývalý misionář v Kamerunu.

Při kázání pan biskup velmi vyzdvihl význam různých hnutí pro církev, která se nachází v současné době v těžké situaci. Nejde jen o to, že církev nemá dostatek

kněží, ale je také názorově rozdělena do dvou hlavních proudů: jeden je hlavně v Německu, kde je propagováno jakési „odklerikalizování“ církve a druhý pól je v zemích, kde se církev snaží řídit pouze kněží bez účasti laiků. Obojí je extrém. Dění ve farnosti často kritizují lidé, kteří se do života farnosti z pohodlnosti nijak nezapojují. Pan biskup citoval slova papeže Františka z března letošního roku, kdy na závěr svého setkání s církevními hnutími pronesl, že klerikalizace církve je sice věc nedobrá, ale mnohem horší bude, až se začnou „klerikalizovat“ sami laici.

Po mši sv. jsme pokračovali v nedávno

opravených prostorách na biskupství.

Během programu jsme vyslechli poučavou přednášku P. Františka Slavička „Aby všichni byli jedno“ a pracovali jsme ve skupinkách. Byla také možnost si prohlédnout historické prostory biskupství.

Na závěr setkání pan biskup znovu zdůraznil důležitost církevních hnutí – pro laiky i kněze. V hnutích je také pracováno s dětmi. Řekl, že často vyzývá všechny kněze, aby se do nějakého hnutí zapojili, aby měli kontakt se svými věřícími a zpětnou vazbu. Osamocenost kněží je dnes mnohem větší než dříve. Uvedl příklad kněze, který si mu stěžoval, že na jeho faru

třeba dva měsíce nikdo nezazvoní. A po mši sv., než se stačí kněz v sakristii převléknout a vyjít před kostel, jsou všichni věřící pryč. Vyzval nás, abychom se o své kněze starali a zajímali se o ně. A abychom všichni byli zapojeni v nějakém společenství. „Já sám“, řekl, „kdybych nebyl členem hnutí Neokatechumenátní cesta, už bych dnes asi ani nebyl knězem.“

Bylo velmi milé, že po celou dobu byli přítomni oba naši biskupové. Biskup Vlastimil nás povzbudil slovem a biskup Pavel byl k dispozici ke svátosti smíření.

Lada a Pavel Kopeckých

MAREK ORKO VÁCHA V SUŠICI (text psaný pro Sušické noviny)

• • •

Někdy v zimě na přelomu let 1224–1225, zřejmě v blízkosti kláštera klarisek kousek od Assisi, píše jeden muž pozoruhodný básnický text. Píše ho ve svém rodném jazyce, v umbrijském nářečí, jeho skladba tedy stojí na počátku italské poezie a začíná slovy: „Nejvyšší, všemohoucí, dobrý Pane, tobě patří chvála, sláva, čest a každé dobrořečení. Náleží jen tobě, Nejvyšší, a žádný člověk není hoden vyslovit tvé jméno. Buď pochválen (Laudato si'), můj Pane, spolu se vším svým stvořením...“

V čem je tato skladba mimořádná? Autor hned vzápětí chválí Boha za Slunce, Měsíc, hvězdy, za vítr, vzduch a oblačky, za jasnou oblohu i každé počasí, také děkuje za vodu, oheň, za Zemi, vlastně za veškerou starostlivost, které se lidem a všem tvorům dostává. Ale co víc: ve své chvále je oslovuje jako své bratry a sestry. Teologická úvaha v pozadí je velmi prostá: pokud máme jednoho nebeského Otce, vycházíme z jedné Boží ruky, jsme sourozenci. Vedle mezilidských vztahů objevujeme vesmír, přírodu, tvorstvo, ke kterým najednou přistupujeme jako k malým bratrům a sestrám, tedy i s určitou sourozeneckou zodpovědností.

Pro pořádek můžeme uvést, že v poetickém textu narážíme na zvláštní paradox: máme před sebou překrásnou,

pestrou barevnou a radostnou píseň, jež je ale zrozená v čase autorovy bolesti a vnitřního žalu. Poslední sloky pak přidává při svém umírání, kdy i smrt nazývá svou sestrou. Kdo je oním skladatelem? Sv. František z Assisi. O jeho básni se mluví jako o Chvalozpěvu stvoření, popř. jako o Písni bratra Slunce.

Onu myšlenku sourozenecké zodpo-

vednosti za přírodu a za celý svět potom v roce 2015 zvedl současný papež František v encyklice Laudato si', která svým názvem přímo odkazuje na Píseň bratra Slunce ze 13. století. Podtitul encykliky „O péči o společný domov“ ukazuje na pisatelův úmysl: nejde jen o ekologické, ale spíše o sociální pojednání.

Pokud čtenář Sušických novin dočte až sem, tak se pravděpodobně podivuje, jaký zvláštní „žánr“ se dostal do kulturní

rubriky. O čem je řeč? V pondělí 16. října 2023 do sušického kapucinského kostela zavítal teolog, katolický kněz, přírodovědec, pedagog, spisovatel, skaut, rybář, fotograf (a ještě bychom mohli pokračovat) Marek Orko Vácha. A nabídl nám k zamyšlení přednášku s názvem „Svět po encyklice Laudato si'“. A můžeme říct, že se do tohoto tématu vrhl po hlavě.

Nejdříve jsme byli uvedeni do začátku environmentální etiky, tedy do otázky, jaký je vztah jedince k jeho prostředí. A rozlišili jsme přístup tradiční, kdy byla příroda nahlížena jako něco stabilního, nevyčerpatelného, nezranitelného. Tento pohled se víceméně láme v roce 1962. Následně byl nastíněn přístup utilitární, kdy se zmocňujeme přírody, abychom ji vytěžili a prodali: každý strom, rostlina, zvíře má svou cenovku. Zastavili jsme se u panteistického pojetí „Matky přírody“ a asi nepřekvapí, že jsme končili křesťanským přístupem, kdy je příroda mimo jiné chápána jako kniha, kterou Bůh píše pro člověka, a každý živý tvor je písmenem této knihy. V dalším oddílu přednášky byla příroda a vlastně celý vesmír představen jako chrám. Na řadu přišel i františkánský a benediktinský přístup k přírodě. Po této úvodní části už Marek Vácha představoval samotnou encykliku Laudato si' a její důrazy. Papežův text je nesený starostí o přírodu, spojuje ji se spravedlností ve vztahu k druhým, s nasazením se ve společnosti i s vnitřním pokojem. V tomto pojetí jde o příklad integrální ekologie. Papež je ve svém textu až „nepřijemně“ konkrétní, co se týká našeho

chování a jeho dopadu na ochranu životního prostředí, a vyzývá k ekologickému obrácení.

V přednášce přišly na řadu ukázky ekologických projektů v naší zemi, které jsou protiváhou ekocidy, což je úmyslně špatné jednání proti přírodnímu prostředí, tedy i jednání proti budoucím generacím. Tato část Váchova burcování přešla v podporu udržitelného způsobu života. Na závěr nám byl přiblížen poslední „zeleň“ text z ruky papeže, Laudate Deum, který vyšel 4. října 2023. Jde o materiál pro chystanou prosincovou konferenci o klimatu v Dubaji a je určený všem lidem dobré vůle.

Marek Orko Vácha pak formuloval shrnující myšlenky dokumentu Laudate Deum: za minulých let se neudělalo dost, svět se blíží k bodu zlomu; útoky na přírodu mají dopady na životy lidí; změna klimatu je realita, jakkoli ji mnozí zpochybňují; již není možno pochybovat o lidském původu klimatických změn; stvoření přestává být darem, za který bychom měli být vděční, kterého bychom si měli vážit a který bychom měli opatrovat; člověk se nedívá na přírodu zvenku, nýbrž zevnitř, je její součástí; bez ostatních tvorů je lidský život nepochopitelný a neudržitelný.

Můžeme dodat, že klášterní kostel byl do posledního místečka zaplněný. Marek Vácha ještě chvíli pobyl s místní kapucínskou komunitou a pak vyrazil směr Praha... Děkujeme všem, kdo jste přišli. A kéž by v nás výzva k ekologickému obrácení našla úrodnou půdu.

br. Petr

Fotografie: Eduard Lískovec

ZE SUŠICE ZA ŘEKOU...

• • •

Minulé klášterní vyprávění jsme končili setkáním žen z biblických tanců (6.–8. 10.) a tak volně navážeme...

Po hudbě, tanci a zpěvu se klášter, aspoň jeho část pro hosty, odmícel a zahalil ho „oblak nevěděni“, prostě přijely (13. 10.) sestry boromejky a začaly jim

u nás exercicie. V neděli 15. 10. opět kapucínskou liturgii doprovodila výborná Chevra a na druhý den k nám dorazil o. Marek Orlík Vácha. V náhradním termínu měl v kostele skvělou a docela i hutnou přednášku s názvem „Svět po encyklice Laudato si'“. O ní se dočtete

na jiném místě Farního listu. Na osobní rovině to bylo s o. Markem velmi srdečné setkání, před přednáškou jsme stačili projít klášter, být u jeho kávového rituálu... a před odjezdem do Prahy jsme stihli v kuchyni krátkou společnou večeři. Přítomní byl i spolužák o. Váchy náš provinciál br. Dismas, jenž byl zrovna v Sušici na pracovní návštěvě. Jinak rádi předáváme poděkování o. Marka za dárek, který k němu přes nás připutoval od jednoho farníka.

Bratři kapucíni s P. Markem O. Váchou

V tomto čase jsme se na chvíli stali sušickými „farářii“, neboť jsme zastupovali místní duchovenstvo: o. Jarosław i s Jendou byli týden mimo město. Zároveň nás jistil o. Adolf.

Do středy 18. 10. se farníci a vůbec lidé, kteří k nám přicházejí, mohli vyjádřit k výmalbě klášterního kostela, na výběr měli tři varianty. Proč do středy? Právě tehdy se uskutečnilo setkání naší komunity s plzeňskou památkářkou Soňou Zouharovou, s provinční kunsthistoričkou a ředitelem Lorety, tedy s manžely Baštovými, se stavebním technikem Vojtěchem Tošovským a s br. provinciálem Dismasem. Nejprve tedy proběhl kontrolní den v Horažďovicích, kde p. Jindřich Šlechta restauruje oltář Ecce homo, a pak už se začalo rozhodovat o budoucnosti maleb v kostele sv. Felixe. Co se dohodlo? Všechny „záchranné“ varianty jsou stále

ve hře, před námi je výběr restaurátora, který by zpřesnil náklady na renovaci maleb, čeká nás žádost o dotace a případně další rozmluva s farníky. Je zřejmé, že jakékoliv restaurování by bylo rozděleno na etapy. Zároveň je neuvěřitelné, jakou částku se už teď podařilo shromáždit. Přesvědčit se můžete sami, když se podíváte na transparentní účet. A děkujeme všem dárcům... Paní památkářka si vzala čas na rozmyšlenou ohledně závazného stanoviska za Národní památkový ústav.

V pátek 20. 10. br. Petr navštívil první přednášky z kurzu Nemocniční kaplan na TF JU v Českých Budějovicích. On je to trochu i návrat kapucínů do kapucínské kláštery... (Kdo by nevěděl: teologická fakulta sídlí v našem bývalém konventu. Kostel nám „spravuje“ Jihočeská filharmonie.)

Z pátku na sobotu (20.–21. 10.) se mládež ze Sušice a okolí potkala na akci „24 h na faře“. To, co se v minulých letech odehrávalo v klášterních kulisách, se přesunulo do Petrovic.

Další den (22. 10.) se v celé církvi

slavila Misijní neděle, u nás však propukla slavnost Výročí posvěcení kostela. Pozvali jsme na ni o. Bruna Maria Giacintova, benediktina z Břevnova. Hudebníci přijeli také z Prahy: za varhany usedla Alena Maršíková a Lucie Vocelová hrála na flétnu. O. Bruno byl vysvěcený 23. 9. letošního roku v Praze u Sv. Markéty a Vojtěcha. Svou přítomností i modlitbou ho tam podpořili bratři naší provincie i „šumavští“ farníci a terciáři. Ve své sušické promluvě hezky propojil výsadní postavení člověka v Božím srdci, Kristovu zdarma danou

Bývalý kapucínský kostel v Českých Budějovicích

lásku a kapucínský kostel jako místo Boží dobroty, velikosti, lásky a milosrdenství. Zájemců o novokněžské požehnání bylo poměrně dost. V kostele jsou ještě „k dostání“ primiční obrazy.

Ve čtvrtek 26. 10. do Sušice přijela přerovská a olomoucká skupina hostů, která tady tradičně tráví čas v šumavské přírodě a slaví vznik republiky, také s námi... Měli připravený i poznávací program v Kašperských Horách.

Br. Jan zařídil dalšímu ukrajinskému dítěti mateřskou školkou, maminka Nataša s dcerou Ritou jsou u nás od prázdnin (12. 8.). Měli jsme také možnost mluvit s utečenci z okupované části Ukrajiny, konkrétně z města Berdžansk. Jejich svědectví se nám posloučalo s úzkostí. Z první ruky jsme slyšeli o bezútěšných poměrech v oblastech, které Rusové zabrali, a o útěku několika rodin přes Rusko, Bělorusko na Litvu a do naší země.

Na konci měsíce nás zastihla zpráva o úmrtí p. Věry Pracné, maminky našeho br. Tomáše. Bratři Jan a Samuel se vypravili do Ostravy-Hrabůvky, kde 30. 10. proběhl pohřeb. To už na dveře klepal „dušičkový čas“, během kterého jsme sloužili jako zpovědníci. Děkujeme na faru za kněžskou výpomoc!

V pátek 3. 11. jsme podnikli komunitní výpravu do Ujčína. Paní Marie Dudová a br. Damián nám domluvili prohlídku zámku a statku, o který se stará kolinecký starosta Pavel Princ. Jde mimo jiné o rodiště paní Dudové. Historickou přednášku a prohlídku objektu jsme zakončili v krásné rodinné a pohostinné atmosféře. Br. Damián se výletu zúčastnit nemohl, přece jenom ho pobyt v nemocnici

P. Bruno Michal Giacintov v sakristii

trochu oslabil, a tak se těší na případné repete.

Ve čtvrtek 9. 11. se celá naše kapucínská komunita objevila na pohřbu paní Zdeňky Nové. Děkujeme, že jsme mohli být přizváni do rodinného vzpomínání na tuto vzácnou ženu.

Na druhý den (10. 11.) se klášter zapojil do iniciativy Národní probuzení. Ne přímo, ale přes členy Církve bratrské. Během evangelizačního programu „Radost v klášteře“ lidé mohli přijít na koncertní pásmo se svědectvími, které vedli křesťané z Koinonie Jan Křtitel z Plzně-Litice. V refektáři byste volné místo hledali velmi obtížně. A když k tomu připočteme, že v kostele zkoušela Chevra a v krbovce pak začal zkoušku chrámový sbor z Prahy-Liboce, tak byl klášter využit téměř na sto procent. Br. Petr se

mezitím opět toulal po fakultě v Českých Budějovicích.

Na sv. Martina br. Samuel odjel na Moravu, kde v kruhu rodiny oslavil zlatou svatbu svých rodičů.

A br. Petr v neděli (12. 11.) nabral stejný směr, aby se na Velehradě účastnil exercicií. Ve středu 15. 11. pak v klášterním kostele proběhly Terciářské chvály. Snad se tady rodí něco, o co bude zájem a v čem bude možné pokračovat.

Foto z Ujčína

Co máme v plánu? Od pátku 1. až do pondělí 4. 12. bude u Sv. Felixe vystavena putovní ikona Panny Marie Královny františkánské rodiny. Jak se k nám dostala?

Ikona byla napsána v Litvě v roce 2018 a to u příležitosti III. evropského kongresu Sekulárního františkánského řádu a Františkánské mládeže. Ikona je mimo jiné vzácná i tím, že jsou v ní umístěny relikvie svatého Františka, svatě Kláry a svatě Alžběty Uherské. Dne 17. března 2018 byla požehnána na Hoře křížů a zahájila svou pouť po Litvě a po františkánských společenstvích v Evropě. Do České republiky byla přivezena z Bosny a Hercegoviny a jako na první místo zavítala 16. září 2023 na Svatý Hostýn. Proč zrovna tam? Na Hostýně se v té době konala národní františkánská pouť. V rámci svého putování se ikona objeví i v Sušici. Mají v tom prsty místní terciáři.

Sušický program vypadá následovně... V pátek 1. 12. v 19.30 h se u ikony můžeme potkat spolu s terciáři při modlitbě františkánského růžence. V sobotu 2. 12. začínáme v 7.30 h modlitbu růžence, v 8 h bude ikona přinesena ve slavnostním liturgickém průvodu na začátku mše svaté. Po bohoslužbě zazní loreťánské litanie a už teď zveme na společné posezení u kávy, tedy na „Cappuccino“. Od 13. do 19. hodiny bude otevřený kostel, čas můžete využít k soukromému rozjímání u mariánské ikony. V 19 h pak začíná pravidelná adorace. V neděli 3. 12. jste v 17.30 h zváni na modlitbu růžence a na liturgii v 18 h. V pondělí 4. 12. se po růženci a po bohoslužbě v 8 h s ikonou Panny Marie Královny františkánské rodiny rozloučíme a předáme ji do dalšího společenství sekulárních františkánů. Máte-li chuť společně slavit, určitě přijďte.

A když se zahledíme ještě dál, tak se pomalíčku blížíme k vánočním svátkům, resp. k chystání se na svátky. Po duchov-

ní stránce přípravou bude adventní obnova ve farním kostele... A co se týká „praktické“ roviny: už teď zveme chlapce odpoledne 18. 12. na zasekávání stromků a na jejich zasazování do stojanů a všechny ostatní pomocníky rádi uvidíme 19. 12. Kdo v úterý přijde, neprohloupí a může se těšit i na oběd.

Co je dál před námi? Šumavská zima. A bude tuhá! To se pozná podle toho, že

Samuel už nějaký čas dělá křížaly a neúnavně chystá dřevo na topení...

...

Z našeho kapucínského vzpomínání nám vypadla ještě jedna zajímavá událost, docela speciální akce, kterou by bylo škoda ve Farním listu opomenout, když už o ní psal i Klatovský deník. Br. Jan byl pozvaný (2. 9.) do Vlkonic, kde se zúčastnil odhalení památníku věnovaného čtveřici odvážných letců RAF. Tzv. Český čtyřlístek tvoří vlkonický rodák Matěj Pavlovič, pak Josef František, Vilém Košar a Josef Balejka. Br. Jan zde sloužil před místní kaplí mši sv., vyslechl si proslovy spojené s přelety letadel, prohlédl si vystavenou vojenskou techniku a neodolal a posadil se i do dobového spitfiru. Docela mu to v něm slušelo, že?

Br. Jan si splnil svůj chlapecký sen

Dříve se u štědrovečerního stolu prostřelo místo navíc pro nečekaného hosta. Touto prastarou tradicí jsme dávali najevo, že neodmítneme pohoštění žádné náhodné návštěvě, která zavítá k našemu prahu – pocesnému, tulákoví nebo žebrákovi. Doba se mění, a tak nám o Vánocích sježí zazvoní u dveří náhodný pocesný. Lidí, kteří potřebují naši společnou pomoc, je přitom na světě pořád mnoho. Nejzranitelnější z nich jsou děti. Nemůžeme je k našim svátečním tabulím fyzicky posadit, ale prostřednictvím Mary's Meals jim můžeme nabídnout jídlo, které je nakrmí po celý rok. Můžeme se společně pokusit, co nejvíc vyvážit skutečnost plných stolů na jedné a prázdných žaludků na druhé straně světa.

Jménem bezmála 2,5 milionů dětí, v nichž zůstává živá naděje díky jídlům, která pomáháte prostřednictvím Mary's Meals podávat, Vám přeji šťastné a požehnané Vánoce.

*Petra Burianová, ambasadorka hnutí
Mary's Meals, výherkyně soutěže
Peče celá země v roce 2020
a tvůrkyně pořadu Pečení na neděli*

Hnutí Mary's Meals pomáhá už téměř 2,5 milionu dětem na celém světě a pomoc jednomu z nich na celý školní rok stojí jen 550 Kč.

Vytvořme společně novou tradici a prostřeme u štědrovečerního stolu symbolický talíř, jímž nasytíme jednoho nebo i více školáků, kteří žijí v nejchudších zemích světa. Dáme jim tak jistotu, že hlad se do jejich života nevrátí, ale také šanci získat vzdělání a naději na lepší budoucnost.

Místo u stolu prostřete zakoupením tištěného nebo elektronického poukazu na e-shopu Mary's Meals. Více na www.MistoUVanocnihoStolu.cz.

ROZHOVOR S NOVÝM ŘEDITELEM SUŠICKÉ CHARITY JÁNEM VIŠTIAKEM

• • •

Co nám o sobě prozradíte?

Pocházím ze Slovenska a v podstatě jsem obyčejný člověk, kterého vojenská kariéra odvála v roce 1986 na západní hranice, konkrétně na Šumavu. Životní situace mi připravily různé okamžiky, kdy jsem se musel rozhodnout, co dál. V krátkosti můžu říct, že má profesní kariéra je plná určitého adrenalinu, napětí a zodpovědnosti. Počínaje účastí v mírových či válečných misích, přes působení u PČR a konče v největší věznici Plzeň-Bory.

Jsem šťastně ženatý 40 let, jistě že byly situace, kdy mě měla manželka tzv. plné zuby, nicméně jsme to ustáli a překonali veškeré nástrahy. Máme dvě již dospělé

děti a čtyři nádherná vnoučata, která v současné době naplňují můj smysl života.

Jaký je Váš nejsilnější karierní zážitek?

Na tuto otázku je velice těžká odpověď, protože každá profese, kterou jsem v minulosti vykonával, nese nespočet karierních zážitků. Nicméně humanitární konvoje a práce ve Svazu válečných veteránů mě utvrdila, že nechci jenom brát, ale chci i dávat.

Nyní jste součástí zcela odlišného kolektivu – sítě Charit – jak jste ji vnímal dříve a jak teď?

Myslím, že to není zcela odlišný

kolektiv, přece nemůžeme lidi odlišovat podle místa a situace. Jestli pomáháte lidem ve válce, ve vězení, na ulici, zdravotně postiženým, seniorům nebo týraným ženám, všichni mají jedno společné. Podáte jim obrazně řečeno „pomocnou ruku“.

Přemýšlíte nad nějakým novým projektem?

Mám v hlavě spoustu nových projektů pomoci lidem, jako jsou například vytvoření komunitního centra a rozšíření krizové intervence, nicméně je to běh na dlouhou trať.

Kam byste chtěl sušickou Charitu dovést?

Nejsem mistr světa, který všechno ví, všude byl a všechno viděl. Myslím, že sušická Charita je velmi dobře rozjetý vlak, do kterého se mi za pomoci stávajícího kolektivu podařilo dobře naskočit. Kvalita prováděných služeb je na vysoké úrovni. Nejedná se o to, kam ji chci dovést, spíš chci dát lidem, kteří to nejvíce potřebují, naději.

Co pro Vás slovo charita znamená?

Slovo „charita“? Pro mě znamená velké srdce, naději, porozumění a empatii.

Charita Sušice

VÁNOCE NA MOUŘENCI

• • •

MOUŘENEC

neděle 3. 12.
14.00 h

Zahájení adventu a **žehnání věnců** na Mouřenci s P. Jendou. Je možné zakoupit věnec na Mouřenci nebo si přinést vlastní.

sobota 16. 12.
14.00 h

Adventní romantika na Mouřenci – **koncert Žihelského sboru**. Letos poprvé je koncert v SOBOTU. Skauti z Hartmanic přinesou Betlémské světlo.

neděle 24. 12.
11.00–12.00 h

Štědrá hodinka na Mouřenci. Speciální vánoční prohlídka kostela a kostnice. Je možné „ochutnat vánoční Mouřenec všemi smysly“.

úterý 26. 12.
14.00 h

Mouřenecké Vánoce s vokálním mužským souborem Hlasopleť. Jako hosté vystoupí děti ze ZŠ Dlouhá Ves, hudebnice Lenka Němečková a písničkář Petr Mazel.

neděle 31. 12.
23.59 h

Silvestrovská půlnoční mše při svíčkách na Mouřenci s P. Jendou.

pondělí 1. 1.
11.00 h

Jak na Nový rok... aneb **Novoroční prohlídka** Mouřence.

neděle 14. 1.
14.00 h

Kostel Mouřenec, **slavnostní zakončení Tříkrálové sbírky** na Sušicku **se skupinou Chevra**.

Prohlídky Mouřence jsou celoročně každou sobotu v 11.00 hodin.

ANNÍN

úterý 26. 12.
11.00 h

Vánoční mše s P. Jendou a koledami. Kaple nad sklárnou v Anníně.

V sušické farnosti je již od minulého století v adventní době **tradice putovních modlitebních obrazů**. Téma obrazů je inspirováno Evangeliiem sv. Lukáše: „Protože se po ně nenašlo místo pod střechem.“ (Lk 2,1–14). Při rozjímání u obrazu se připravujeme na dobu vánoční a vyjadřujeme ochotu přijmout Svatou rodinu pod naší střechem.

Kdo by měl zájem, ať se přihlásí v sakristii a zapíše do seznamu.

- Pá 1. 12.** **Ikona Panny Marie Královny františkánské rodiny** v kapucínském klášteře. Putovní obraz bude vystaven do pondělí 4. 12.
- So 2. 12.** **Malé chvály s kytarovkou;** 20minutové chvály po večerní mši svaté.
- Ne 3. 12.** **Nedělní dětská mše sv. s Chevrou;** mše sv. v děkanském kostele v 9.00 h. Liturgii hudebně doprovodí chválová skupina Chevra.
- Ne 3. 12.** **Setkání dětí se svatým Mikulášem** ve farním kostele sv. Václava v Sušici se uskuteční 1. neděli adventní na závěr mše svaté pro rodiny s dětmi (od 9.00 h). Zde budou také před oltářem požehnány Vaše adventní věnce a **děti se mohou těšit na mikulášskou nadílku.**
- Ne 3. 12.** **Rozsvícení vánočního stromu na sušickém náměstí;** přijďte na slavnostní rozsvícení vánočního stromu od 18.00 h.
- Čt 7. 12.** **Adventní duchovní obnova;** rádi zveme všechny farníky **každý adventní čtvrték** na obnovu v naší farnosti. Na program je **mše sv. od 18.00 h** v kostele sv. Václava (od 17.30 h příležitost ke svátosti smíření). **Po mši sv.** se uskuteční ve farním sále **setkání s přednáškou:** 7. 12. Začíná advent (Mons. Adolf Pintř), 14. 12. Adventní modlitba (P. Petr Koutský), 21. 12. Přijmout malého Ježíše (P. Mariusz Piwowarczyk).
- So 9. 12.** **Mariánské mše sv. v Kašperských Horách;** o adventních sobotách 9., 16. a 23. 12. vždy **od 7.00 h** Vás rádi zveme na rořáty při svíčkách do kostela sv. Markéty v Kašperských Horách.
- So 16. 12.**
- So 23. 12.**
- Ne 10. 12.** **Poutní titulární slavnost** v kostele sv. Mikuláše v Kašperských Horách v obvyklý čas 9.30 h.
- Pá 15. 12.** Budou požehnány **nové figurky** do kašperskohorského městského betléma **od 18.00 h** na radnici města.
- So 16. 12.** **Adventní mše svatá** při svíčkách v kapli ve Vatěticích **od 15.45 h.**
- Po 18. 12.** **Modlitby žen;** společná modlitba žen v klášteře **od 20.00 h.**
- Út 26. 12.** **Vánoční koncert** pěveckého sboru Svatobor se uskuteční v kostele sv. Václava v Sušici **od 17.00 h.** Jste srdečně zváni.

Vydává **Římskokatolická farnost Sušice, Bašta 54, 342 01 Sušice**

tel.: 376 523 368, e-mail: info@farnostsusice.cz

č. ú.: 821 360 329 / 0800

<https://www.farnostsusice.cz>

redaktor: Aleš Jahoda, sazba: Tomáš Jahoda

e-mail: farnilist@farnostsusice.cz

Farní list č. 6 / 2023 (210), vyšel dne 24. 11. 2023.